

BOHA NIKDY NIKDO NEVIDĚL

V Novém zákoně čteme, že „Boha nikdy nikdo neviděl“ (Jan 1, 18), ale v knize Exodus mluví Mojžíš s Hospodinem tváří v tvář (Ex 33, 11). Jak tomu a dalším podobným místům máme rozumět?

Tonda, 16 let

Ano, Bible je plná různých i vzájemně rozporuplných výroků. Je potřeba ale tyto výroky vnímat v kontextu, v souvislosti, do které jsou zasazeny, i z různých úhlů pohledu a způsobů vyjádření jednotlivých lidských autorů, kteří měli svůj osobitý vzhled na věc a Bůh jim v tom nechal svobodu, i když celkové poselství textu zůstalo zachováno tak jak Bůh zamýšlel. Vezměme si třeba zmíněný příklad Mojžíše. Na jednom místě se píše, že promlouval s Hospodinem tváří v tvář, ale zřejmě ne tak doslova, protože na jiném místě (jen o kousek dál – verše 18–23),

když chce Mojžíš spatřit Hospodinovu slávu, tak je mu řečeno, že Hospodinovu tvář spatřit nemůže, že ho uvidí jen zezadu. Je to i proto, že nám chce Bible sdělit i to, že Boha lze vnímat rozličným způsobem, a není možné ho tedy jednoznačně uchopit a pochopit, že i když ho nějakým způsobem poznáme, vždy pro nás zůstane ve svém celku tajemství – a to je právě výrok začátku Janova evangelia, že Boha nikdo nikdy neviděl, ve smyslu nenazíral v plnosti, nepochopil ho vyčerpávajícím způsobem.

otec Bedřich Horák, biblista

Foto: ShpilbergStudios

NEVZDAT TO

Na začátku postní doby jsem po nedělní mši svaté ohlásil dětem „špatnou“ zprávu, že po mši svaté nedostanou bonbónky jako jindy, protože je postní doba. Pán Ježíš se za nás obětoval, lidé mu způsobili mnoho zbytečné bolesti, ale všechno rád vydržel, protože všem lidem chtěl navzdýcky ukázat, že nás má rád i v te nejtěžší situaci! Proto se také my určitě dokážeme vzdát mlsání po mši svaté a vydržíme se ovládat jako on.

Ale o Velikonocích, až oslavíme, že vstal z mrtvých, to pěkně roztočíme. Z radosti, že všechno těžké jednou skončí a přijde štěstí. Nevím, jak moc to malé děti pochopily, ale až na Velikonoce dostanou plnou hrst bonbónků, tak jim to snad dojde...

My křesťané, ať jsme mladí nebo staří, bychom měli pevně věřit, že těžkosti a starosti nejsou věčné. Je to vždycky jen cesta k nějakému dobrému cíli. Pán Ježíš jasně potvrzuje, že Bůh Otec nás nikdy nezatěžuje zbytečně, ale vždycky jen tak, abychom pak víc vydrželi a dokázali.

A nejsme sami, kdo takto věří. Každý z vás, kdo sportuje pod nějakým trenérem, ví, že nás umí někdy pořádně „podusit“, takže z nás při tréninku kape pot a po něm nemůžeme chodit. Ale víme, že to nedělá proto, aby nás zbytečně trápil. Chce, abychom dokázali zvládnout závod nebo turnaj. A to bez náročného tréninku nejde. To vědí snad všichni. Známi i jednoho kluka, ze kterého táta dokázal udělat otužilce. Také on mi říkal, že sprchování ve studené vodě nebylo nic příjemného a chtěl to stokrát vzdát. Ale vydržel a teď už dlouho neměl nachlazení nebo kašel a cítí se moc dobře.

Když se budeme vyhybat námaze a tréninku a hledat jen pohodlí a hry, bude to teď možná super, ale později budeme proti druhým stále víc prohrávat. Mnohým z nás se proto nechce chodit do kostela, ani modlit, protože nás to prostě nebaví.

Ale i kostel i modlitba jsou důležitý trénink pro naši duši.

Jen si musíme říct, že to spolu s Pánem Ježíšem prostě dáme. Nebude to lehké, ale po čase zjistíme, jak je super, že jsme vydrželi i přesto, že druzí odpadli a že život je najednou krásnější. Fakt.

OTEČ JIŘÍ KAŇA

Foto: Krakenimages.com - Adobe stock

SLUŽBY V SEMINÁŘI

Opět po nějakém čase zdravím z pražského semináře, tentokrát se společně podíváme na to, jaké služby v semináři existují a co zhruba obnášejí. Když jsem se zběžně jukl na výčet našich služeb, všiml jsem si, že je jich víc než bohoslovců. Není se čemu divit, většina z nás má minimálně dvě celoroční služby a k tomu se různé přimíchávají služby týdenní.

Celoroční služby se týkají např. kostelníka, prefekta ročníku či diecéze, zdravotníka, prefekta počítačů, facebooku, sportu, hospodáře či generála. Tyto služby má bohoslovec na starost po celý rok, protože k ní je většinou potřeba složitější zaučení a nebylo by vhodné ji měnit po týdnu. Týdenní služby se týkají jednodušších věcí, jako je ministerka a služba v kuchyni (mytí nádobí zvládne každý).

Ministerka (librista/akolyta)

Ministrování ti je předpokládám blízké, začněme tedy s touto službou. Ministranti jsou vždycky dva. Jeden zaučenější je akolyta a jeden začínající je librista. Když jsem byl libristou, měl jsem vždycky na starost přímělu, ubrousek a misál, včetně stránkování. Letos jsem ale od biskupa získal akolytát a mohu tedy rozdávat přijímání, otevírat svatostánek a purifikovat (čistit) nádobí po mši. Při bohoslužbě ještě obstarávám funkci lavaba. Librista vede polední modlitbu Anděl páně a modlitby před jídlem. Já, jako akolyta, zase přes den nosím eucharistii spolubratrům, pokud zrovna marodí.

Služba v kuchyni

Tato služba zabere nějaký ten čas po každém jídle. Není nás sice mnoho, ale nádobí se samo neumyje. Ano, máme myčku, a ta to myje za nás, ale někdo to do ní musí naskládat, někdo také musí utřít stoly a jednou

týdně i podlahu. Ne vždycky se nám podaří nandat si jídlo jen do talíře.

Prefekti

Prefekt je člověk, který stojí v čele, tedy o něco se stará. Generální prefekt má na starost všechny bohoslovce a komunikuje s představenými. Je to taková spojka mezi námi a vedením. Když něco od představených chceme, řekneme to generálovi, a ten to pak prezentuje stylem: „Mezi spolubratry jsou hlasy, že bychom potřebovali novou kytaru.“ No a oni nám ji koupí, a nebo třeba taky ne, kytaru nám ale koupili.

Prefekt ročníku má na starost úkoly týkající se konkrétního ročníku, takže když máme třeba za úkol křížovou cestu, měl by se postarat o to, že nějaká bude. Prefekt diecéze má zas na starost bohoslovce ze své diecéze, komunikuje s biskupem a kluky, co jsou zatím v konviktu.

Nejdůležitější služby

Sem patří prefekt ritu, zpěvu, kostelník a portýrák. Tyhle služby jsou fakt důležité, bez nich se v běžném dni neobejdeme. Prefekt ritu má na starost hlavně mši. Dává pozor, aby se ministranti neblákali a aby dělali, co mají. Dokonce občas i kněžím říká, co mají dělat. Zkrátka ručí za to, že mše proběhne tak, jak má. Bez ritáka by byli ministranti tak ztraceni, že by se na konci mše nesešli ani v sakristii.

Kostelník má za úkol postarat se o to, aby bylo na mši všechno připraveno. Víno v konvičkách, hostie v misce, kalich a lavabo na abaku, zapálené svíčky na oltáři a případně i kadidlo. Bez něj by nebylo co proměňovat.

Prefekt zpěvu zase zajišťuje, že se při mši bude hezky zpívat. Vede pravidelné zkoušky zpěvu a rozdává práci varhaníkům a kytaristům. Bez něj by bylo při mši ticho.

Zbývající služby

No vidíš, probrali jsme zatím ty nejdůležitější služby a pořád nám jich většina zbývá. V semináři máme také portýráka, který má na starost náš obchůdek. Nakupuje do něj všemožné sladkosti, abychom my do obchodu chodit nemuseli. Hospodář se zase stará o to, aby se v naší budově opravovaly věci, které se rozbily, třeba utržené splachovací na záchodě. Prefekt počítačů se stará o naši WIFI a tiskárny a tammimák zase pořádá víkendová setkání kluků, jako ty přímo u nás v semináři. Máme tu i sportáka, který má na starost naši fyzickou kondici a každý týden nás láká na fotbal. Je tu i zdravotník, který chodí za nemocnými s paraleny a teploměrem a také je tu služba rohlíkáře, kterou letos zastávám, a ta spočívá v tom, že ráno před programem jedu na kole do obchodu pro čerstvé rohlíky. Uff a to už je snad všechno.

**Jeroným Pelikovský,
bohoslovec 3. ročníku semináře
Praha**

Služba v kuchyni: kluci u myčky

Foto: ShpilbergStudios/Jeroným Pelikovský; Petr Hrabovský - Člověk a víra